

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 52/24
12.2.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Здравке Ђурђевић, председника већа, мр Сретка Јанковића и Драгољуба Албијанића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.273/21 од 19.05.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству окривљеног АА и бранилаца окривљеног, адвоката Немање Говедарице и адвоката Марије Јанковић, која се јавила по заменичком пуномоћју за браниоца, адвоката Душана Тодоровића, дана **12. фебруара 2024. године**, донео је већином гласова

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Говедарице и адвоката Душана Тодоровића, па се пресуда Вишег суда у Београду К.бр.273/21 од 19.05.2023. године **ПОТВРЂУЈЕ**, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Васовића **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољена.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.273/21 од 19.05.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци.

Сходно одредби члана 87 КЗ у вези члана 348 став 6 КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, па је одузет један пиштољ марке “Црвена застава”, модел 70, калибра 7,65 x 17мм, фабричког броја ... на цеви и броја ... на рукохвату, са оквиром у којем су се налазила два бојева метка истог калибра.

Сходно одредби члана 261 ЗКП, окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Сходно одредби члана 262 ЗКП, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, с тим што ће се о висини трошкова одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Васовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд закаже јавну седницу већа на коју ће позвати окривљеног и браниоца и да жалбу усвоји у смислу одредбе члана 458 став 1 ЗКП, којом ће потпуно укинути побијану пресуду и вратити предмет првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Говедарица, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, окривљеног огласи кривим за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, или да укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да пресуду алтернативно преиначи у погледу висине кривичне санкције и окривљеном изрекне блажу кривичну санкцију, имајући у виду све олакшавајуће околности које су се стекле на страни окривљеног.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.56/24 од 22.01.2024. године предложио је да Апелациони суд у Београду одбије као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА и потврди побијану пресуду.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству окривљеног АА, бранилаца окривљеног адвоката Немање Говедарице и адвоката Марије Јанковић, која се јавила по заменичком пуномоћју за браниоца адвоката Душана Тодоровића, док бранилац окривљеног адвокат Предраг Васовић није приступио, а окривљени је изјавио да је дана 15.11.2023. године писаним поднеском отказао пуномоћје адвокату Васовићу и није му познато да је бранилац уложио жалбу. На седници већа другостепени суд је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

-жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Говедарице и адвоката Душана Тодоровића је неоснована, док је жалба браниоца окривљеног, адвоката Предрага Васовића недозвољена.

Жалбом бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Говедарице и адвоката Душана Тодоровића побија се првостепена пресуда тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива, јер се из исте не може видети ни време, ни начин, ни радња извршења конкретног кривичног дела, па се указује да је предметно дело извршено неутврђеног дана током априла месеца 2019. године, а време извршења кривичног дела је битан параметар који узрокује бројне правне последице. Даље се истиче да не само што није утврђено време када је окривљени извршио кривично дело већ је изрека

нејасна, јер се не зна којом је радњом окривљени АА остварио обележја бића кривичног дела које му се ставља на терет, те да се у изреци пресуде не наводи ближе сам начин извршења предметног кривичног дела, а суд је био дужан да у изреци наведе да окривљени није имао право да носи оружје у складу са наведеним законом, а суд бланкетну норму није навео ни у образложењу пресуде, па је дошло до битне повреде одредаба поступка. Даље се оспорава чињенично стање које је утврђено у првостепеној пресуди и указује да тужилаштво није доказало да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет, јер је признао само да је држао предметно оружје, али не и да га је носио, па се оспорава оцена доказа коју је дао првостепени суд и даје се сопствена оцена изведених доказа и указује да нема доказа да је умишљај окривљеног био усмерен на ношење, већ само на држање.

По оцени Апелационог суда у Београду побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд на основу свих изведених и савесно оцењених доказа, који су ближе означени у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим. Такође, изрека пресуде је јасна и разумљива и садржи све што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, првостепени суд је правилно одредио време и место извршења кривичног дела, те су у изреци јасно описане радње извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим.

Правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, на тај начин што одбрану окривљеног није прихватио, јер је у супротности са исказом сведока ББ, чији исказ је првостепени суд у потпуности прихватио, а из ког произлази да је окривљени код ње оставио једну црну торбу, да јој је рекао да иде из теретане и да торбу оставља да би отишао до града, да је торбу оставио поред ормара у ходнику, а да је она ту торбу ставила у ормар у ходнику и не зна шта је у торби било, те је навела да окривљеном није остављала кључ од стана да би он без ње могао да улази у стан, да је својој ћерки ВВ само једном дала кључ, када је она била у селу, који кључ јој је ВВ вратила, али је то било пре критичног догађаја, па је правилно првостепени суд закључио, с обзиром на овакав исказ, да сведок није никада окривљеном оставила кључ од стана, нити је он у њен стан могао ући када није ту, због чега наводи одбране окривљеног да му је предметни пиштољ дало једно лице када се он већ налазио у стану и да је ту преузео пиштољ и ставио у торбу, нису прихваћени, већ је правилно првостепени суд закључио да је предметно оружје већ било у торби када је окривљени торбу донео у стан ББ, па је правилан закључак првостепеног суда да је окривљени предметно оружје носио. Овакво чињенично стање правилно је првостепени суд утврдио на основу исказа сведока ББ и сведока ВВ која је имала посредна сазнања и потврдила исказ сведока ББ, налаза вештака Националног центра за криминалистичку форензику и налаза ДНК Центра за генетику, те писаних доказа у списима предмета, док су жалбени наводи бранилаца окривљеног, којима се даје сопствена оцена изведених доказа оцењени неоснованим.

Дакле првостепени суд је довољно разјаснио одлучне чињенице, те је за свој закључак да је окривљени неовлашћено носио оружје и муницију, који су ближе

наведени у изреци побијане пресуде, дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а жалбени наводи браниоца окривљеног којима се даје сопствена оцена изведених доказа оцењени су неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, при чему је правилно нашао да је окривљени поступао са директним умишљајем, јер је био свестан да неовлашћено носи ватрено оружје и муницију и то је хтео, знајући да је његово дело забрањено, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, те је овим околностима дао адекватан значај. Тако на страни окривљеног није нашао олакшавајуће околности, а његову ранију осуђиваност је ценио као отежавајућу околност, па је, с обзиром на околности под којима је дело извршено, друштвену опасност окривљеног као учиниоца и насталу последицу, ценећи личност окривљеног као учиниоца и његово понашање после извршеног кривичног дела, те с обзиром на степен кривице окривљеног, правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, а за овакву своју одлуку у образложењу пресуде је дао разлоге које су свему као правилне прихвата и овај суд, а који жалбеним наводима бранилаца окривљеног нису доведени у сумњу. Имајући у виду степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично дело учињено и по налажењу овог суда изреченом казном затвора у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је на предметну пресуду жалбу поднео и бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Васовић, при чему је на седници већа пред другостепеним судом окривљени изјавио да је дана 15.11.2023. године писаним поднеском обавестио суд да је отказао пуномоћје браниоцу адвокату Предрагу Васовићу, а што је сагласно стању у списима, и да му није познато да је исти уложио жалбу на побијану пресуду, па како је одредбом члана 456 став 2 ЗКП прописано да ће се жалба одбацити решењем као недозвољена ако се утврди да је жалбу изјавило лице које није овлашћено за изјављивање жалбе, или лице које се одрекло од жалбе, или ако се утврди одустанак од жалбе, или да је после одустанка поново изјављена жалба, или ако жалба по закону није дозвољена, то је овај суд, сходно цитираној законској одредби, одбацио жалбу браниоца окривљеног, адвоката Предрага Васовића, као недозвољену.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 456 и 457 Законика о кривичном поступку овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа – судија
Здравка Ђурђевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић